

STAATSCOMMISSIE VOOR HET INTERNATIONAAL PRIVAATRECHT

Aan Zijne Excellentie mr E.M.H. Hirsch Ballin
Minister van Justitie

2 juli 2008

Excellentie,

Uw kenmerk 5521097/07/6, 18 december 2007

Onderwerp: Advies over concept wetsvoorstel houdende vaststelling en invoering
van Boek 10 Burgerlijk Wetboek

In antwoord op Uw bovenvermelde brief heeft de Staatscommissie de eer het navolgende advies uit te brengen.

Als bijlagen bij die brief heeft U aan de Staatscommissie toegezonden een concept voor een wetsvoorstel boek 10 Burgerlijk Wetboek en een concept voor een memorie van toelichting.

Na enig vooroverleg over de doelmatige aanpak van de adviesaanvraag heeft de plenaire Staatscommissie vijf maal vergaderd.

Aan die vergaderingen heeft actief deelgenomen mr R. Ch. Verschuur, raadsheer in het Gerechtshof Leeuwarden, als vertegenwoordiger van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak.

1. De Staatscommissie is verheugd dat U vasthoudt aan het voornemen de codificatie van het Nederlandse internationaal privaatrecht te bevorderen en de wens heeft geuit dat voornemen met voortvarendheid te verwerkelijken.

Het proces van codificatie is reeds jaren geleden ingezet. Op een reeks van deelgebieden van het privaatrecht zijn reeds afzonderlijke IPR-wetten totstandgekomen. Daarbij is ten volle rekening gehouden met de talrijke verdragen die zijn totstandgebracht in het kader van de Haagse Conferentie voor internationaal privaatrecht en waarbij Nederland partij is. De Staatscommissie is bij de voorbereiding van de betreffende wetsvoorstellen ten nauwste betrokken geweest. Daarbij heeft steeds de gedachte voorgezet dat op een daartoe geschikt moment die deelwetten zouden worden samengevoegd en, voorzien van een titel algemene bepalingen, een plaats zouden krijgen in het daartoe gereserveerde boek 10 van het Burgerlijk Wetboek. Dat moment is nu aangebroken. Dit stemt de Staatscommissie tot grote voldoening.

2. De Staatscommissie heeft sinds jaren, met name sedert de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam, waargenomen dat de Europese Unie ook op het terrein van het internationaal privaatrecht in ruime zin belangwekkende wetgevende activiteit ontplooit. Die

activiteit heeft grote invloed op de werkzaamheden van de Staatscommissie waar zij regelmatig wordt uitgenodigd mee te denken over de door Nederland in Brussel in te nemen standpunten bij de voorbereiding van verordeningen en richtlijnen die voor het IPR van belang zijnde bepalingen zullen bevatten. De Staatscommissie wordt ook betrokken bij de voorbereiding van de implementatiewetgeving.

De wetgevende activiteit van de Europese Unie is van niet te verwaarlozen invloed op de Nederlandse codificatie. Aan verordeningen als die welke bekend staan als 'Rome I' en 'Rome II' en een aantal richtlijnen moet ten volle de plaats worden toegekend die daaraan rechtens toekomt. Dat werkt door in de tekst van boek 10 BW.

De wetgevende activiteit van de EU maakt de codificatie van het Nederlandse IPR echter niet overbodig. Dat gevoel bestaat kennelijk ook in andere lidstaten van de EU zoals Italië en België, blijkens de daar totstandgebrachte codificaties, en Duitsland, blijkens de modernisering van het Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch. De EU regelingen vormen tesamen nog geenszins een complete codificatie, nog daargelaten dat zij vaak zijn toegespitst op de EU en kwesties die verband houden met derde landen ongeregeld laten.

3. De Staatscommissie heeft ingestemd met Uw suggestie haar taak met betrekking tot dit dossier als een technische taak op te vatten. Het gaat er U nu om de codificatie van de bestaande wetgeving af te ronden. De aandacht van de Staatscommissie is dan ook met name uitgegaan naar de consistentie van het concept voor een wetsvoorstel van boek 10 BW. Tijdens de parlementaire behandeling is reeds ampel gelegenheid geweest voor commentaar op de merites van de nu samen te voegen deelwetten. De wetgever heeft na afweging uiteindelijk soms knopen doorgehakt. Voor heropening van de discussie is geen dringende en evidente aanleiding, behoudens op een enkele plaats waar sedertdien nieuwe ontwikkelingen zich hebben voorgedaan.

4. De Staatscommissie heeft in gedachten gehouden dat boek 10 Burgerlijk Wetboek is bedoeld slechts bepalingen te bevatten verband houdende met de aanwijzing van het toepasselijke materiële recht en dat bepalingen van eerder procesrechtelijke aard hun plaats behouden dan wel zullen verkrijgen in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. De Nederlandse IPR-codificatie zal hiermee een andere opzet verkrijgen dan die van onder meer België, Italië en Zwitserland.

5. De Staatscommissie heeft voorts genoteerd dat bepalingen van internationaal privaatrecht die in de loop der jaren zijn terecht gekomen in de andere boeken van het Burgerlijk Wetboek dan wel in nog andere wetgeving, niet worden overgeheveld naar boek 10 BW. De onderhavige operatie is er op gericht, zoals ook reeds vele malen aangekondigd, dat de bestaande wetten betreffende deelgebieden van het conflictenrecht worden samengevoegd en geconsolideerd, onder meer door middel van een titel algemene bepalingen. De operatie is dus gebaseerd op een beperkte opvatting van codificatie. De Staatscommissie heeft daarvoor begrip gezien de wenselijkheid voortgang te maken met de genoemde consolidatie.

6. De Staatscommissie heeft zich voorts rekenschap gegeven van het feit dat sedert de datum van Uw bovenvermelde brief is totstandgekomen de Wet conflictenrecht goederenrecht, een wet van 25 februari 2008 (Stb. 70), in werking getreden op 1 mei 2008 (KB 2 april 2008, Stb. 105).

Inmiddels heeft ook de Verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst ('Rome I') de laatste fase van totstandkoming bereikt. Aan de Staatscommissie zijn dan ook concepten voorgelegd van bepalingen voor boek 10 die verband houden met Rome I.

7. De voorgelegde teksten zijn uitvoerig besproken. Naar aanleiding daarvan zijn tal van suggesties gedaan voor verduidelijking en aanvulling/correctie van verwijzingen. Daarvan is kennis genomen door de Regeringscommissaris mr P. Neleman en mevrouw mr D. van Iterson, raadadviseur, die alle vergaderingen hebben bijgewoond. Die suggesties zijn ook vastgelegd in de notulen.

Die suggesties, voor zover zij betrekking hebben op vanuit wetenschappelijk en rechtspolitiek oogpunt ondergeschikte punten, zijn stellig nuttig geweest, maar zij zijn niet van zodanig gewicht dat zij een plaats moeten vinden in het onderhavige advies.

8. De titel algemene bepalingen is, anders dan de andere titels van het voor te stellen boek 10 BW, nog geen onderwerp geweest van gedachtewisseling met de Staten-Generaal. De titel steunt in overwegende mate op een rapport dat, na een langdurige voorbereiding door een Subcommissie onder voorzitterschap van mr H.L.J. Roelvink, destijds vice-voorzitter van de Staatscommissie en vice-president van de Hoge Raad, door de Staatscommissie is uitgebracht op 1 juni 2002.

Dat rapport is in 2003 door de zorg van Uw Departement in boekvorm verschenen, ISBN 90-808297-1-4, citeertitel: Staatscommissie IPR: Algemene Bepalingen. Daarmee werd de mogelijkheid geschapen dat daarvan in brede kring kennis zou worden genomen. Aldus zouden denkbeelden over aanvulling en wijziging kunnen worden gegenereerd.

Het rapport is sedert geruime tijd ook te raadplegen op de website van Uw Departement: <ministerie Justitie/wetgeving/privaatrecht/Commissies/Staatscommissie/ Meer informatie/Rapport algemene bepalingen IPR>.

9. Met betrekking tot de titel algemene bepalingen beveelt de Staatscommissie aan de volgorde van de bepalingen te heroverwegen, bijvoorbeeld in de volgorde van de vraagpunten die zich kunnen voordoen in de opeenvolgende fasen van de toepassing van een verwijzingsregel.

10. Aanbevolen wordt voorts in die titel algemene bepalingen niet een artikel op te nemen houdende een algemene aanwijzing voor gevallen van dubbele nationaliteit waar de nationaliteit van een persoon volgens een wettelijk voorschrift bepalend is voor de aanwijzing van de toepasselijke wet.

Uit een analyse van de verschillende bepalingen van het concept wetsvoorstel, op basis van een nota van de hand van prof. mr Th. M. de Boer, is gebleken dat een algemene bepaling volgens welke de effectieve nationaliteit (de nationaliteit van het land waarmee de betrokkene het nauwste is verbonden) de doorslag geeft, of een andere algemene bepaling, niet doelmatig is, gezien de variëteit van wenselijke oplossingen, en dat het de voorkeur verdient in iedere daarvoor in aanmerking komende bepaling aan te geven hoe te handelen ingeval de betrokkene meer dan één nationaliteit heeft. Zo kan, waar een motief van begunstiging een rol speelt, het aangewezen zijn een effectiviteitstoets achterwege te laten. En voor de naam van Nederlanders is het van administratief belang in ieder geval de naam volgens de Nederlandse wet vast te stellen, ongeacht of de Nederlandse nationaliteit van de betrokken persoon de effectieve nationaliteit is. Voor iedere bepaling zou dus de bedoelde vraag afzonderlijk moeten worden gezien en zou de conclusie daarvan in de betreffende bepaling moeten worden weergegeven.

11. Het komt voor dat in gevallen waarin volgens de abstracte regel de nationale wet van de betrokkene(n) van toepassing is, blijkt dat de nationaliteit van de betrokkene(n) een papieren nationaliteit is geworden, of altijd is geweest. De nationaliteit heeft alsdan in concreto geen

waarde als aanknopingspunt. De betrokkene(n) is of zijn evident nauwer betrokken bij de rechts sfeer van een ander land, meestal dat van de gewone verblijfplaats.

De vraag of in zulk een geval van de regel mag worden afgeweken, heeft in het arrest van de Hoge Raad 9 februari 1979 ('Portugese grondpilot'), NJ 1979, 546 m.n. J.C. Schultsz, *Ars Aequi* 1979, p. 268 m.n. H.U. Jessurun d'Oliveira, een bevestigend antwoord gevonden. Dat arrest heeft betrekking op artikel 6 van de Wet houdende algemeene bepalingen der wetgeving van het Koninkrijk ('Wet AB'). Sindsdien heeft de 'realiteitstoets' ingang gevonden, met name ook gelegitimeerd door artikel 1, tweede lid, van de Wet van 25 maart 1981 houdende regeling van het conflictenrecht inzake ontbinding van het huwelijk en scheiding van tafel en bed en de erkenning daarvan.

Het verdient aanbeveling van die toets melding te maken. Naar zijn aard zal die toets een toepassing zijn van het artikel van de titel algemeene bepalingen dat een algemene ontsnappingsclausule inhoudt. Het verband met dat artikel zou uitdrukkelijk moeten worden gelegd.

12. In gevallen waarin de conflictregel verwijst naar het recht met een meervoudig rechtsstelsel zonder dat de aanknopingsfactor binnen dat stelsel een bepaald gebiedsdeel identificeert - hetgeen met name het geval is wanneer de conflictregel verwijst naar het recht van het land waarvan de betrokkene de nationaliteit bezit - bestaat er behoefte aan een (in de inleidende titel op te nemen) hulpregel die aangeeft op welke wijze het recht van een bepaald gebiedsdeel binnen dat meervoudig rechtsstelsel moet worden aangewezen. Het volgens het concept voor te stellen artikel 7, eerste lid, voorziet in die behoefte. De Staatscommissie houdt echter vast aan haar eerder ingenomen standpunt (vgl. Staatscommissie IPR: Algemene Bepalingen, p. 49) dat een dergelijke hulpregel niet nodig is in gevallen waarin de aanknopingsfactor direct verwijst naar een bepaald gebiedsdeel binnen het meervoudige rechtsstelsel, zoals gewone verblijfplaats, plaats van ligging, plaats van handelen etc. In die gevallen is er geen reden om te rade te gaan bij het interregionaal privaatrecht van de aangewezen staat, of, bij gebreke daarvan, op zoek te gaan naar het nauwst verbonden recht.

13. Met betrekking tot de Inleiding en de paragraaf over de titel algemeene bepalingen van de memorie van toelichting wordt aanbevolen:

- de voorgeschiedenis van het project kort te schetsen;
- een paragraaf toe te voegen waarin de verhouding van het conflictenrecht tot het eenvormige materiële privaatrecht wordt omschreven;
- de tekst over renvoi of herverwijzing uit te werken en de gegeven voorbeelden van renvoi opnieuw te bezien;
- de betekenis van de termen 'lois d'application immédiate', 'lois de police', 'voorrangsregels' en 'bijzonder dwingend recht' uit te werken, ook voor wat betreft niet-Nederlandse voorrangsregels;
- de verhouding van het interregionaal recht (het 'internationaal' privaatrecht betreffende de privaatrechtelijke verhoudingen tussen de delen van het Koninkrijk) tot boek 10 BW te omschrijven;
- aan te geven dat artikel 10 (inschikken voor vreemd IPR) niet kan afdoen aan bepalingen van verdragen en EG verordeningen;
- aan te geven dat/of artikel 11 (algemene ontsnappingsclausule) ruimte geeft voor 'accessoire aanknopings', d.w.z. aanwijzing van het op een rechtsverhouding toepasselijke recht met ernstige inachtneming van het recht dat een nauw verbonden rechtsverhouding beheerst; artikel 5 van de Wet conflictenrecht onrechtmatige daad is een voorbeeld van accessoire aanknopings;

- duidelijkheid te scheppen over de status van de redelijkheid en billijkheid als exceptie in het te codificeren internationaal privaatrecht;
- uiteen te zetten waarom geen behoefte bestaat aan een uitvoerige regeling van overgangsrecht.

14. De tekst van de EU Verordening 'Rome I' staat nu vast. Dat stelde de Staatscommissie in de gelegenheid zich te beraden over de concept artikelen die in verband daarmee zijn voorgelegd betreffende bij rechtshandelingen in acht te nemen vormvoorschriften, voorrangregels en verzekeringsovereenkomsten. De eerste twee van die onderwerpen betreffen voorschriften voor de titel algemene bepalingen.

15. Rome I bevat een artikel 11 'Formele geldigheid van overeenkomsten'. Artikel 11, vierde lid, betreffende consumentenovereenkomsten, en vijfde lid, betreffende overeenkomsten die een zakelijke recht op, of de huur van, een onroerend goed tot voorwerp hebben blijven hier - noodzakelijkerwijs, als zijnde een kwestie van EG-recht - buiten beschouwing. Naast dat artikel 11 is er ruimte voor, en behoefte aan, een wettelijke bepaling inzake vormvoorschriften die niet betrekking hebben op onder Rome I vallende overeenkomsten. Zulk een bepaling moet haar plaats vinden in de titel algemene bepalingen.

Het ligt in de rede nodeloze verschillen tussen artikel 11 Rome I en de bepalingen van boek 10 BW te vermijden. De oude regel *locus regit actum*, thans besloten in artikel 10 van de Wet AB, kan daarbij als vertrekpunt dienen.

Niettemin ziet de Staatscommissie goede grond te bepleiten dat ook nog aanvullende bepalingen worden opgenomen die betrekking hebben op internrechtelijke vormvoorschriften die niet door het liberale regime van de hoofdregel terzijde kunnen worden gesteld.

- Bedoeld zijn in de eerste plaats gevallen als die 'waar een wetsbepaling die betrekking heeft op registergoederen, een notariële akte of een notariële verklaring voorschrijft', vgl. artikel 3:31 BW. Het komt niet aanvaardbaar voor dat een vereiste als dat van notariële tussenkomst buiten toepassing blijft ingeval van een rechtshandeling met betrekking tot een registergoed, verricht in een land waar zulk een vereiste niet geldt. Artikel 3:31 BW, een IPR-voorschrift, neemt voor in Nederland te situeren registergoederen zelfs geen genoegen met de tussenkomst van een buitenlandse notaris (zelfs niet een van het type van de 'notariat latin'), maar schrijft tussenkomst van een Nederlandse notaris voor.

Rome I behelst weliswaar in artikel 11, vijfde lid, reeds een bepaling betreffende obligatoire overeenkomsten inzake een zakelijk recht op, of de huur van een onroerend goed, maar het voorgaande heeft niet betrekking op obligatoire overeenkomsten, doch op bijvoorbeeld transportakten.

- Gedacht is voorts aan rechtshandelingen in de sfeer van het rechtspersonenrecht. De oprichting van een rechtspersoon en de wijziging van statuten zijn in Nederland onderworpen aan het vormvereiste van een notariële akte. Het is niet onaannemelijk dat in het buitenland min of meer overeenkomstige vereisten worden gesteld in het belang van de rechtszekerheid en de goede orde in het rechtsverkeer. In het IPR dient daarmee ernstig rekening te worden gehouden, en wel zo dat de *lex causae* zal gelden en de voorgestelde liberale hoofdregel betreffende vormvoorschriften buiten toepassing blijft.

- In de sector van de industriële eigendom en die van het auteursrecht zijn overeenkomstige overwegingen niet van goede grond ontbloot. Voor de overdracht en de bezwaring van een Nederlands octrooi gelden vormvoorschriften die ook in het internationale verkeer overeind moeten blijven. Dat geldt mutatis mutandis ook voor het auteursrecht en andere rechten van i.e. Er is alle reden om vergelijkbare buitenlandse voorschriften met betrekking tot zulke in het buitenland bestaande i.e.-rechten te doen respecteren.

16. De eerder genoemde voorrangregels krijgen in de titel algemene bepalingen een omschrijving die overeenkomt met die van artikel 9, eerste lid, Rome I. Daarmee wordt ingestemd. Het is een benaderende omschrijving blijkens het woord 'zoals'. Dit geeft voldoende ruimte.

Voorts is een voorziening getroffen betreffende bepalingen van 'bijzonder dwingend recht van een vreemde staat'. De voorgestelde tekst komt in ruime mate overeen met artikel 7, eerste lid van het Verdrag van Rome 19 juni 1980, in Nederland bekend onder de afkortende benaming 'EVO' (EG-Verdrag Overeenkomsten), waarvoor de Verordening Rome I in de plaats komt. Het Nederlandse commune IPR kende tot nu toe niet zulk een wetsbepaling. Die mag inderdaad in boek 10 niet ontbreken.

De Staatscommissie juicht toe dat voor het geen valt buiten het domein van Rome I zulk een ruime bepaling als artikel 7, eerste lid, EVO wordt voorgesteld voor boek 10. Het is de Staatscommissie bekend dat artikel 7, eerste lid, EVO, niet is teruggekeerd in Rome I, maar dat in de plaats daarvan een enger voorschrift is voorzien in artikel 9, derde lid. De Staatscommissie betreurt de beperking maar is er zich van bewust dat dat derde lid de uitkomst is van moeizame onderhandelingen.

De nieuwe bepaling voor boek 10 laat de vraag open wat het lot moet zijn van artikel 6:79 BW, dat zijn oorsprong vindt in beschouwingen waarin wordt verwezen naar HR 2 november 1917, NJ 1917, p. 1136 (de Britse Trading with the Enemy 'Proclamation vermag de loop des rechts hier te lande niet te keren') (Parl. Gesch. Boek 6 NBW, p. 486-488, 275).

17. In het concept komt een titel algemene bepalingen personen- en familierecht niet voor. De Staatscommissie is van oordeel dat behoefte bestaat aan een algemene bepaling die de 'Lizardi-regel' weergeeft. Het 'EVO' bevat zulk een bepaling, zij het dat in de Nederlandse taalversie het woord handelingsonbekwaamheid aanleiding geeft tot misverstand. Dat blijkt bij vergelijking met name de Duitse taalversie. De bepaling paraisseert thans in artikel 13 (in de Nederlandse versie waarvan het element 'Rechtsunfähigkeit' wederom niet voorkomt) van Rome I.

HR 28 januari 2005 (Defense Industries Organisation Iran), rechtsoverweging 3.6.2., NJ 2006, 469 m.n. Th. M. de Boer, geeft aanleiding te overwegen de regel ook van toepassing te verklaren ingeval van misverstand over de bevoegdheid van organen van rechtspersonen.

18. Titel 3 Het huwelijk.

Afdeling 1 Voltrekking en erkenning van de geldigheid van huwelijken: in het artikel waarin de vereisten voor het aangaan van een huwelijk worden aangegeven, zou tot uiting kunnen worden gebracht dat, ingeval een der echtgenoten naast de Nederlandse ook een andere nationaliteit bezit, kan worden uitgegaan van de Nederlandse nationaliteit ook indien deze niet de effectieve nationaliteit zou zijn. Dat begunstigt de kans op een geldige huwelijkssluiting, in overeenstemming met de algemeen onderschreven *favor matrimonii*, en vereenvoudigt de arbeid van de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Afdeling 2 Rechtbetrekkingen tussen echtgenoten: het artikel inzake de persoonlijke betrekkingen tussen de echtgenoten geeft aanleiding te bepleiten dat rechtskeuze wordt mogelijk gemaakt, zij het binnen enge grenzen. Het artikel over verbintenissen ten behoeve van de gewone gang van de huishouding vertoont een leemte: niet is aangegeven welk recht van toepassing is wanneer de contracterende echtgenoot en de contractuele wederpartij *niet* in hetzelfde land hun gewone verblijfplaats hebben.

Afdeling 4 Ontbinding van het huwelijk en scheiding van tafel en bed: het tweede lid van het artikel betreffende de wet die van toepassing is op echtscheiding en scheiding van tafel en bed behoeft verduidelijking voor het geval waarin een aanvankelijk door echtgenoten

overeengekomen rechtskeuze later wordt genegeerd door een eenzijdige rechtskeuze van een van hen.

19. Titel 5 Afstamming. Aandacht zou moeten worden gegeven aan de erkenning van betrekkingen die in met name niet -westerse landen kunnen zijn ontstaan zonder tussenkomst van enige autoriteit.

20. Titel 6 Adoptie. Het al dan niet bestaan van een relatie tot de grootouders zou niet in het vage moeten worden gelaten.

21. Titel 7 Overige onderwerpen van personenrecht.

Afdeling 2 Ouderlijke verantwoordelijkheid en bescherming van kinderen: het is wenselijk aandacht te besteden aan de betekenis die toekomt aan het Haagse Kinderbeschermingsverdrag 1996 zolang dit niet in werking is getreden.

Afdeling 4 Bescherming van meerderjarigen: hetzelfde geldt voor het Haagse Verdrag inzake de bescherming van meerderjarigen 2000.

22. Titel 8 Corporaties: de term 'procuratiehouder' gebezigd in de toelichting op het eerste artikel van de titel behoeft nadere uitwerking.

23. Titel 9 Vertegenwoordiging: het tweede lid van het enige artikel van het concept laat open wat geldt voor vertegenwoordiging inzake verzekeringen.

24. Titel 10 Goederenrecht: het artikel van het concept betreft het retentierecht. Daarop zou het bepaalde in artikel 158 sub a (retentierecht i.v.m. de vervoerovereenkomst) moeten worden afgestemd.

25. Titel 12 Erfrecht. In de praktijk is herhaaldelijk behoefte gebleken aan een bepaling betreffende boedelafwikkeling in geval de *de cuius* gewone verblijfplaats had in het buitenland ten tijde van overlijden. Vgl. J.G. Knot, Internationale boedelafwikkeling, diss. Groningen 2008, p. 75 e.v. Denkbaar is dat op dit punt de ontwikkelingen in Brussel worden afgewacht met betrekking tot een ontwerp-verordening inzake IPR-erfrecht.

26. Titel 13 Verbintenissen uit overeenkomst. De Staatscommissie heeft voor ogen gehouden dat het niet op de weg van de wetgever van de lidstaten ligt het toepassingsgebied en de betekenis van bepalingen van EU-recht zoals artikel 7 Rome I nader aan te geven. In verband daarmee wordt in overweging gegeven de concept bepalingen betreffende de verzekeringsovereenkomsten te vereenvoudigen.

De Staatscommissie beoogt met het voorgaande Uwe Excellentie van dienst te zijn. Zij is gaarne bereid, mocht daaraan nog behoefte blijken te bestaan, nader van advies te dienen.

Met de meeste hoogachting,
namens de Staatscommissie,

E.N. Frohn, secretaris

A.V.M. Struycken, voorzitter